

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

6. Audivi vocem de cœlo dicentem mihi: Scribe, Beati mortui, qui in domino moriuntur, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

insidiator ovem illam rapere de manu tanti Pastoris: Vtique quibus insidiatur Satan, & in vita, & in morte; sed secura est ovis Ioseph, quæ se vel manibus, vel humeris Pastoris huius voluntate committit, ut auxilio ipsius eruat de malo, deque omni discrimine, & tandem reportetur ad æternum ovile, ubi nullum amplius periculum, nullum occursum hostili, nullæ insidiæ. Huc illum pertigisse nobis persuademus, si tamen adhuc in via foret, eam adjuvare possumus subsidiis, hæc estque voluntas pii Pastoris; & hoc ipsum obnoxie commendamus &c.

LECT. 6. *Audi vi vocem de celo dicentem mihi: Scribe, beati mortui, qui in Domino moriuntur &c.*
Apo. 24.

Quoties sacris in Codicibus aliquid scribi mandatur à Deo, absque dubio res est specialiter consideratione digna. Non sine mysterio Iſaie mandat Dominus: *Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stylo hominis, velociter spolia detrahe, cito prædare.* Non etiam sine mystica significatione quippiam simile iubetur facere Propheta Abacuc: *Scribe visum, & explana eum super tabulas, ut percurrat qui legerit eum. Quid vero scribere iubetur: Si moram fecerit, expecta illum, quia veniens venies, & non tardabit.* Hæc mandantur specialiter conscribi, quia incarnationis magnum mysterium volebat Dominus his prænunciari. Non etiam sine mysterio Christus scribebat digito in terra, hostes confundens suos.

Sic non potest non esse gravissimi momenti, quod Dominus hic à Ioanne Evangelista & Propheta voluit scribi, voce eum monens cælesti, angelumque destinans qui eum huiusce rei commoueret: *Audi vi, inquit ipsa, vocem de celo dicentem mihi: Scribe, beati mortui qui in Domino moriuntur &c.* Nempe voluit significare Dominus, hos qui angelorum officium obeunt, divina hominibus nuntiantes, salutisque eorum administratos, sepe auribus plebis debere insinuare sonoram hanc vocem de celo missam; *Beati qui in Domino moriuntur.* Immo & hanc debere scribere in intimis fidelium cordium tabulis, quia Ioannis tenent officium evangelizantes populis evangelium æternum. Ad hoc autem tendit evangelica omnis prædicatio, ut in Domino morientes, à sæculi huius ærumnosi laboribus tandem requiescamus, & beatitudinem in evangelio promissam consequamur operibus piis. Itaque maximi momenti est vox ista, quæ si bene ruminetur, totam dirigit vitam nostram. Navem dirigit vector, non in principio, sed in fine sedens; similiter & nos vitæ nostræ rectè dirigimus cursum, illius attendendo, finem & exitum. Si serid attendimus ad umbram Occidentis nostri, dubio procul pertingemus tandem ad lucem Orientis æterni.

Hæc igitur vox, *Beati mortui qui in Domino moriuntur*, omnibus insinuanda & inculcanda est, cu-

iusliber conditionis sint & status; Principibus & plebeis, Sapientibus & idiotis, locupletibus & egenis, ut eam suis inscribant cordibus, quia omnes concernit. Omnes enim quam humili, quamve sublimi confideant loco, à residence super sedem gloriosam, usque ad humilitatem in terra & cinere, ab eo qui inscribitur hyacintho & porci coronam, usque ad eum qui operitur lino crudo, concernit. Mori, in hoc verò totum consistit bene mori, live in Domino mori. In hoc tota hominis vita, totum studium, tota attentio & intentio impendit, & volvi deberet, scire mori, live in religione, live in sæculo live in coniugio, live in statu Ecclesiastico, live in castitate, live in viduitate, quis moriatur, parum est: live nocte, live die, live domi, live in agris, live in gremio amicorum, live inter manus extraneorum, live subito, live præmeditate quis moriatur, parum est si modo in Domino moriatur. A momento mortis pendet æternitas felix, vel infelix. O momentum! O æternitas! Totum vitæ volubile tempus ad hoc momentum orditur. Beatus ergo qui moritur, si in Domino moritur.

Sed quid est mori in Domino? Certè non aliud, quam mori in fide & gratia Domini, mori in eius obsequio, mori in spe & amore: aut, si mavis, mori in sinu Domini, inter brachia Domini, in osculo Domini. Sic de Moyse dicitur: *Mortuus est Moyses servus Domini, iubente Domino; ubi quidam legunt, In osculo Iehova.* Sicut mater in fantulum inter brachia in sinu suo dormire sinit: deinde facie ad faciem suavitè applicita, in lectulo collocat: Si quodammodo Deus animam piè morientem inter brachia sua suscipit, & osculo sancto eam impertiens, in sinu beatitudinis suaviter collocat.

Si ergo pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius, sicut & mors peccatorum pessima. Quare pretiosa mors iustorum? Quia exoptabilis & plane amabilis est in requie expectata, in visione inchoanda, in æternitatis securitate. Ergo beati, qui in Domino moriuntur fide & gratia, Mors vero peccatorum pessima, in mundi derelictione, in corporis & animæ violenta separatione, in simplici ignis & vermis æterna contritione: Sic infelices undique, qui in peccato moriuntur, & milleis lachrymis deplorandi. Quapropter & ipsi in probi optant: *Moriatur anima mea mori iustorum, & sicut novissima mea illorum similia.* Sic enim dicitur impius Balaam Felix Franciscus in Domino moriens & dicens: *Ede de custodia animam meam ad constituendam nominatio.* Felix sanctus Ludovicus, manibus in modum crucis conformatis, dicens: *In conspectu Angelorum psallam tibi, adorabo ad templum, sanctum tuum.* Felix Aletha mater sancti Bernardi, signans se cruce in extremis & dicens: *per crucem & passionem tuam libera me Domine.* Et sic de aliis. E contra, infelix dives in purpura moriens, sepelendus in inferno Iselix Antiochus, Remisior, beatorum in Ierusalem &c. Infelix Chrysostomus, potulans inducias usque manè, & sic de aliis extra gratiam Christi morientibus.

Sed queres; quoniam soliti sint in Domino mori? labor & afflictio spiritus, dicebat Salomon. Vnus
 Respondeo, vix alij, quam illi qui in Domino vi-
 xerunt. Non moritur Romæ, qui Romæ nunquam
 fuit. Non moritur in Oriente qui semper fuit in
 Occidente. Qui semper fuit in tenebris, non mo-
 ritur, in luce. Igitur, qui vulcia Domino mori;
 discat vivere in Domino, vitam impendat eius ob-
 sequio. Alio qui vixit in peccato, soler moti &
 in peccato, & sepeliri quoad animam in inferno.
 Qualis vita finis ita: qualis panus, talis ferè & sim-
 bria: Hac animadversione, percutitur peccator, ut
 mortuus obliuiscatur sui cum viveret, oblitus est
 Dei, ait S. Aug. Male mori times, & male vivere
 non times? Dices bene vivere, & dices bene mori. Vix
 male moritur qui bene vixerit, vix bene moritur qui
 male vixerit, ait idem lib. de Do& Christ.

Qui in
 Domino
 mori so-
 leant
 Resp.

Qui spi-
 ritus à
 laboribus
 requies-
 cere iu-
 bent.

Rom. 8.

Psal. 121.

Psal. 126.

Ceterum his qui in Domino moriuntur. Amodd
 in dicit spiritus, ut requiescat à laboribus suis. Quis
 spiritus hoc eis dicit? Ipprimis Angelus cultos, qui
 totius vitæ comes duxq; fuit. Ipse enim in morte
 solamen animæ & lumen infundit, certamq; spem
 quævis futuræ ei representat, ut ad agonem ulti-
 mum fortiter, & perseueranter sustinendum accen-
 dat. Vterius spiritus sanctus hoc ipsam dum dicit,
 spiritus ille qui Paracletus dicitur, quia Conso-
 lator lucidantium, quique hoc titulo insignitur: In la-
 bore requies in æstu semperis, in steru solatium. De-
 nique, spiritus ille interior, testimonium tunc re-
 dit spiritui nostro, quod sumus Filij Dei, Quod si fi-
 lii & hæredes. Hæredes quidem Dei, coheredes
 autem Christi, cui tunc compariuntur.

Hoc est testimonium quod à spiritu acceptat
 B. Petrus Alacazarra, qui in hæc decantabat. Latatus
 sum in his que dicta sunt mihi, in domum Domini
 ibimus: Hoc idem testimonium à spiritu acceptat
 S. Maria Oguaca, quæ ancilla sua, cui nomen erat
 Clementia, dicebat: ibimus, ibimus, à Clementia, in
 sancta sanctorum. Hoc cæcitus audivi. Sed quid est
 In sancta sanctorum, interrogabat ipsa Maria, quæ
 hæc vocem perceperat? Rem intelligebat per
 spiritum, quia his verbis prolatis spiritu rapiebat
 tur, quamvis Latine dictionis ignara, eam non vi-
 detetur satis sibi allequi cogitare. Denique, si-
 mile testimonium à spiritu habebat leprosus qui-
 dam, qui defluentibus sate carnibus suis putidis
 apparatus: Mitte panem tuum super transientes a-
 sua vite canebat & dicebat: Inter me & Deum non
 nisi luteus paries intermediat, hoc est caro mea puti-
 da, & quis hic paries iam dissolvitur video Deum
 meum, ac in pace in idipsum dormiam & requiescam
 à laboribus meis idæ exulto in modis doloribus. Sic
 & alius quispian animam agens, ex eodem inre-
 riori testimonio bonæ conscientie non aliud di-
 xit: Cum dederit dilectus suus somnum, ecce hæreditas
 Domini.

Cur à la-
 boribus
 requiesce-
 re spiri-
 tus iubeat

Ideo vero dicit spiritus tuus, ut requiescant à la-
 boribus suis, quia vita hominis non nisi est Dies mor-
 tæ, non homo natus ad laborem sicut avis ad
 volatum? Vidi omnia que sub sole sunt, & omnia

labor & afflictio spiritus, dicebat Salomon. Vnus
 hononibus inhiat cum grandi labore, & lassatur,
 similisq; est puero qui cum sudore insequitur plu-
 mam volentem. ut eam capebat, ut tandem eam
 non assequitur, quia evolat & disperet. Non enim
 huic ab similes sunt ambitiosi. Alius opibus colli-
 gendis insudar, & ignorat cui congregat ea, quia
 nescit quem hæredem sit habiturus. Nec ab similes est
 equo adornata, qui auri fert onera, tandemque o-
 necre vesperi deposito, non nisi lassitudinem & vul-
 nera prægravatus retinet. Alius gemit sub iugo &
 pondere egestatis, & frustra laborat ut illam a se di-
 moveat.

Sic varij sunt hominum labores, & ut plurimum
 inutiles. Quia quidam ut aranei evincerant se ad
 texturam futilem, imò ordiuntur sibi telam con-
 fusionis æternæ: Laboraverunt ut iniquè agerent,
 ait quodam loco Propheta. Hi de labore in labo-
 rem transeunt, sanè infelicitate. Quidam ut talpe fo-
 dicantes, aliquid terræ congerunt: & hoc quoque
 parum utiliter, quantum vis laboriosè. Quidam de-
 nique ut potci in fordibus lese cum sudore volen-
 tant, fœdumque ea in re perpetuunt laborem &
 damnosum. Sic ferè laborant homines facti in vi-
 ta, magis autem in morte, si pietatem haud sedatè
 fuerint.

At vero si de morte piovum agimus, hi in gla-
 riam Dei laboraverunt, & ideo non frustra vose. Pro-
 pterea in morte eius dicitur, ut requiescant à labo-
 ribus suis. Mors enim eis est initium quietis & pa-
 cis, ingressus vitæ, janua immortalitatis, scala glo-
 rize, lætus securitatis, sinus repausationis. Mors im-
 piovum è contra initium est novi & æterni dolo-
 ris in rotilla & saxo Syphi, in mala æterna, in
 qua de cruciatu in cruciatum, de pœna in pœnam,
 de labore in laborem transeunt. O dolor, ô labor
 infelix, ô cruciatus sine spe quietis!

Quod si quæras, quare dicitur his qui in Domi-
 no moriuntur, ut requiescant à laboribus suis? Ra-
 tio subditur: Opera enim illorum sequuntur illa.
 Præcesserunt ut viam securam pararent, sequuntur
 ut ab hoste tueantur eos quibus via parata est. Præ-
 cesserunt quasi provino præmissa in locum quo tē-
 debat, sequuntur modo tanquam cibus oportune
 apparatus: Mitte panem tuum super transientes a-
 sciat ad iudicem, nunc ibi suos defundunt, & cau-
 sam evincunt, tanquam certi testes & advocati ef-
 ficaces. Mala quoque opera sequuntur malos, imò
 & præcedunt ad iudicium, maxime dum sunt ma-
 nifesta. Hoc asserit Apollolus 1 ad Tim 5. Quorum
 dam hominum peccata manifesta sunt, præcedentia
 ad iudicium, quosdam autem subsequuntur. Quid
 ita, quia teste Sapiente: In fine hominis denuncatio
 operum eius.

Denique adverte, quod opera tunc sequuntur
 non opes, non honores, non scepra aut diademata,
 non amici, non volaplates, non quippiam ex
 his quæ in hoc sæculo erant amabilia. Quia de ho-

Iob. 5.
 Eccl. 1.

Quam in-
 utiles
 quorum-
 dam la-
 bores.
 Eccl. 1.

Ierem. 5.

Iusti in
 morte à
 laboribus
 requies-
 cere iu-
 bentur.

Quomodo
 opera iu-
 storum
 sequuntur
 illis.

Eccl. 11.

mine huius seculi evanida bona seclante scriptum est: Cum interierit, non sumet omnia, neque descendet cum eo gloria eius. Sola pietas & misericordia cum operibus bonis comes est defunctorum, ait S. Ambrosius.

Psal. 48.

Applicatio.

In exequiis Domini. *Annua* *Goblet* *Fundatrix* *Rosalestina* *rum in oppido* *Couvins* *is.*

Berem, & in Domino foelici morte mortuam, confidenter dicimus eam cui nunc parentamus. Quia in Domino semper vixit, in fide & amore ciuitotam vitam ei consecravit, eiusque obsequio impendit. Sine macula conservans, exemplo pietatis caeteris praefulsit. Cum autem omne xvum suum per pietatis exercitia in Dei gloriam impendit, ultimam tamen vitae suae partem ei specialiter dedicare studuit, adspiciens in auctorem fidei & consummatorem Iesum, pitorum renunciatorem operum. Propterea etiam vestem adsumpsit Ordinis S. Francisci, eiusque tertium Ordinem est professa, adstringens se speciali voto ad Dei obsequium mandata. Hunc ordinem ita coluit, ut magno zelo ad divinae gloriae incrementum, introduxerit huac in locum Sanctimonialis informatas Tertij Ordinis de Penitentia, quae claustrum arcte se constringentes, contemplationi & penitentiae impense vacant, divinaeque laudes nocte dieque persolvunt.

Ps. 112.

Quapropter de ea possumus dicere verum esse illud Regij Varis: *Qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum letantem.* Nempe non habuit defuncta nostra in coniugio seculi proles, ita disponente divina providentia, quia novit quae unicuique sunt congrua. Providit etiam tamen spiritalis proles, tot scilicet filias, quot Domino servient impofterum hoc in loco & fundo, quem eis ad inhabitandum ipsa dedit. Erit ergo mater multarum prolium laetabunda in Domino; illudque

Isaia 56.

Maia adimplebitur in ea: Dabo ei in domo mea, & in muris meis locum, & nomen melius a filiis & filiabus, nomen sempiternum dabo ei quae non peribit. Hoc scilicet promeruit, obsequium Domini fideliter & cum zelo promovendo, & pro illo laborando iugiter. Erit nunc *Requiescit a laboribus suis* Laboriosa semper fuit, otiosa nunquam: operose & prudenter familiam suam administravit, domesticos ad laborem excitans iuxta cuiusque ministerium. Ac postmodum in agerudinem prolixam incidens, magnis perfuncta est laboribus & doloribus; hosque eximia tulit patientia duobus pene annis, cum resignatione perfecta ad divinam voluntatem. Sic probata fuit a domino, ut in illa ea expandendum remaneret purgatoris flammis; crucifixaque fuit cum Christo in leculo agerudinis, vivens in eius vulneribus & doloribus. Quod ergo hinc ferre, flagellum grano fornax auro, hoc est fuit actis morbi tribulatio, iam requiescit luctata diu sed eluctata & victrix, quia labores omnes & dolores, omnesque agones superavit, tandemque suavi morte in sinu Domini interbrachia Salvatoris, acin eius

Expectans expectavi Dominum, & intendit mihi adauxit me de lacu miseriae, & de luto facis, Psal. 39.

Non multis mihi ad vos verbis opus: speculaculum istud dolorosum & lugubre, fac efficitur, si aures cordis vultis aperire. Attendite faciem illam antea venerandam & tubercundam, nunc macie detritam pallidam, & ad corruptionem tendentem. Attendite oculos, qui olim clari & fulgidi caelum & stellas, contemplantur: nunc plane obscuri sunt, in officia fossa profundi, & tenebrose reconditi. Attendite os, quod saepe ad divinae fuit laudes apertum, saepe sacratissimum Domini corpus consecravit cum pietate: nunc clausum conspiciatur, aut si apertum est non nisi id ad pavorem adspicientium. Attendite & manus, quae contracta verum adeo frequenter Corpus Christi, nunc impotentes sunt. Aures quoque illae, quae diligenter confessionibus vacarant, & verbo Dei patenter, iam obsestae sunt. Denique totum corpus, quod paulo animatum, erat instrumentum promo vendae antea gloriae Dei, nunc ad corruptionem scilicet disponens, foretorem incipit exhalare. Quid vero omnia ista aliud nobis eloquentur, quam